Ч. 150 Четвер 9 (21) липня 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенєм оплати почтовоі.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтовоі.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Вчерашна конференция. — Нові розпоряджения на основі §. 14. — Замітний конфлікт німецкого цісаря з пануючим німецким князем. — Золя утік. — Бєш ти мого жида, то буду твого бити або конфлікт межи Саріеном а Кавеняком. — Грамота Мек Кінлія в справі заряду провінциї Сантхаґо. Непорозумінє Американців з повстанцями на Кубі і ситуация коло Манілї.)

Вчерашна конференция президента міністрів ґр. Туна з репрезентантами німецкої, католицкої партиї людової тревала дві години, а які еї результати, годі знати, бо постановлено держати в тайні. То одно лиш річ певна, що конференция викликала невдоволенє як Чехів так і Німців опозицийних. Ческа праса виступає дуже остро против ґр. Туна і остерігає єго, щоби не робив собі надії, що Чехи супротив становища Німців зроблять нову уступку. „Narod. Listy“, орґан Молодочехів, запитують зі здивованєм, о чім ґр. Тун міг радити з католицко-людовою партиєю. Нехай він не думає, що тим способом можна дійти до порозуміня. Німці опозицийні кажуть знов, що не хотять посередництва католицкої партиї. Впрочім ролю посередника грає вірноконституцийна більша більша посїлість. N. W. Tagblatt каже, що коли вже католицко-людова партия має взяти на себе посередництво то хиба о стілько, щоби порозуміла ся з своїми товаришами з більшости т. є. з Чехами.

Wien. Ztg. оголосила два розпорядженя цісарскі видані на основі §. 14 осн. зак. держ. Одно з них, видане у Відни відносить ся до підвисшеня ухваленої на 1898 р. суми 750.000 зр. фонду меліорацийного на 850.000 зр.; друге, датоване з Ішль відносить ся до будови в краях окупованих части вузко-шляховоі зелїзниці з Ґабеля до Бокке ді Каттаро з бічницями до Требінє і Ґравози коло Дубровника.

Одна з монахівских ґазет подала була сими днями вельми сензацийну вість о якімсь острім виступленю німецкого цісаря супротив одного з пануючих князів німецких. Зразу був погляд, що то німецкий цісар виступив так безцеремонийно супротив князя-реґента баварского. Тепер же справа розъяснила ся; показало ся, що то прийшло до конфлікту межи цісарем Вільгельмом а реґентом князївства Ліппе, ґр. Ліппе-Бістерфельд. Що-до реґентиї в князївстві Ліппе настав був недавно тому спір, котрий остаточно за посередництвом саского короля Альберта залаґоджено в той спосіб, що, побідив теперішний реґент, а шурин цісаря кн. Адольф Шавмбурґ-Ліппе мусів уступити з реґентиї. Теперішний князь-реґент чув ся тим ураженим, що офіцири залоги в Детмольд не салютували єго дітям і з тої причини завізвав до себе командуючого ґенерала та зробив єму за то докір. Ґенерал відповів, що не єсть обовязаний слухати князя реґента, але начального вожда армії, цісаря. Тогди князь-реґент написав письмо до цісаря Вільгельма, в котрім зажадав, щоби командуючий в Детмольді ґенерал приказав залозі в Детмольді салютувати дітий реґента урядово і титулувати їх „сьвітлостями“ (Durchlaucht).

На то відтелеґрафував цісар: „До реґента князївства Ліппе-Детмольд. — Мій ґенерал одержав приказ віддавати реґентови то, що реґентови належить ся, а поза то нічого більше. Впрочім випрашаю собі тон, в якім написано лист до мене. — Вільгельм II.“ — Реґент князївства Ліппе поручив свому репрезентантови в Раді звязковій внести з сеї причини жалобу до Ради.

Lippische Landes Ztg. оголосила в сій справі замітну статию, в котрій каже: „Законна засада есть ненарушимою підставою трону. Хто еї нарушає, той нищить основи, на котрих опирають ся престоли німецких князів. Німецкі князї повинні о тім памятати, коли би від них вимагано покривдженя прав одного з князів звязкових. Хто нарушує основи конституциї звязкової, хто хоче квестіонувати права, які належать ся одній з держав звязкових, той руйнує ті основи. Німецкі князї повинні подумати о собі і своїх наслїдках, коли би хтось мішав ся у внутрішні справи одної з удїльних держав, і повинні би виступити однодушно, колиби допущено ся надужитя супротив одного з князїв. Нині мені, завтра тобі“.

Вчера вечером розійшла ся в Парижи чутка, що Золя утік. Вийшов з свого помешканя ще рано о 7 год. і не вернув був до пізного вечера. Кажуть, що він виїхав до Женеви. Soir орґан кругів войскових виступає остро против президента міністрів Бріссона, що не умів перешкодити втечі Золї. Коли би Золя дїйстно втїк, то причиною сего було очевидно то, щоби єго не арештовано і не замкнено до криміналу. Зараз по оголошеню заочного засуду Золї і єго товариша Перре підписано приказ, щоби їх арештувати. То однакож після права може аж тогди наступити, коли їм особисто доручать вирок.

Межи француским міністром справедливости Саріеном а міністром війни Кавеняком прийшло, як кажуть, до острого непорозуміня. Саріен велїв арештувати Естергазого на внесе-

---

Служниця Каяфи.

(З француского — Ж. Поммероля).

(Конець).

І на другий день ще перед сьвятами она побачила закрадаючого ся вузкими дверми лихо одїтого чоловіка.

Той чоловік питав за Каяфою і первосьвящениками.

Старець Анна сам єго увів на нараду і коли вислухано вісти від незнакомого, замітив слуга:

— — То Іскаріот; я бачив єго минувшого року у мого брата, здаєть ся, єго звуть Юдою.

Позаяк она була женщиною і любила, то дрожала від страху, бо поймила своїм простим інстинктом, що той лихоодїтий чоловік, що закривав своє лице, приніс з собою небезпечність. Цїлий вечер великі сльози стояли у него в очах, але она була разом з другими занята приготовленєм печива для Пасхи, котрого треба було тілько, аби стало на сім днів. Она розчиняла тісто без закваску, розтачала єго на плоских каменях і подавала хлопцеви, котрого обовязком було всаджати єго в печ.

І ось коли она підходила до печи, почула, як старий Анна, що несподївано прийшов до кухнї з своєю дочкою, жінкою Каяфи, шептав до неї:

— Всьо пішло добре. Він зрадив нам Єго за трийцять срібняків.

Она почула, немов би їй встромили ніж в серце; хотїла утїкати і перешкодити тому злочинови; она дуже добре зрозуміла, кого то продали за трийцять срібняків.

Але она не знала, де Єго шукати: она не знала, що Він тут недалеко в Витанії, говорить притчи і приготовляє ся до тайної Вечері. В розпуцї задля своєї безпомічности она оперла ся о стїну.

Нараз прийшло їй на память пророцтво, о котрім часто говорив начальник над кухнями: „Горе тобі, Єрусалиме, бо ти не пізнав ягняти, що прийшло до тебе!“

Она не вернула ся до кухнї приготовляти дальше тїсто до печеня, она не могла; їй здавало ся, що цїлий сьвіт завалить ся від безмірної розпуки.

III.

І на другий день була она ще повна смутку.

Нараз учула сильний гамір і стук оружия та спір вояків і слуг Каяфових.

І один из слуг увійшов до комнати, де були невільники і сказав:

— У нас нещастє: один з наших вернув ся з окровавленим ухом. Ми мали іти до Гетсиманії — взяти там одного.

І хоч служниця не знала длячого они ходили, бо до первосьвященика належали кримінальні справи і не було дня, щоби не привели якого злочинця — еї серце завмирало від страху.

І она обернула ся до одного наймита, що перед чотирма днями не хотів дати їй вістий о Ісусі, а що він і тепер не хотїв відповідати, она догадала ся, що приведений тепер з таким криком був Галилеєць, найлїпший з людий і Син Божий.

Тодї она крикнула і вибігла на двір а побачивши чоловіка, що сидїв і грів ся коло великої ватри, що єї розложили люди, підійшла до него, не поправляючи свого покривала і скрикнула:

— Чи не був ти з Ісусом з Назарета.

Она надїяла ся притакуючої відповіди і задрожала, коли сидячий чоловік почав відпирати ся перед всїми, говорячи:

— Я не знаю, що ти кажеш.

Она добре видїла, що він говорить неправду. Друга служниця почувши то здивувала ся, бо бачила, що він прийшов разом з товпою, котра привела Ісуса, підійшла до него і відозвала ся:

— І той був разом з Ісусом.

Але він другий раз став відпирати ся і клясти ся: „Я не знаю того чоловіка“. І всї, що тут стояли, підійшли до него та стали казати:

не судиї слідчого не порозумівши ся з другими міністрами. То розгнівало міністра війни Кавеняка і він на раді міністрів запротестував против того. З того прийшло межи обома до бурливих сцен, а наслідком того мало бути то, що Кавеняк знову на власну руку казав арештувати полковника Пікарта.

Президент Сполучених Держав Мек Кінлі видав грамоту державну що-до заряду провінції Сантхаґо де Куба. Грамота містить в собі відозву до населеня і оголошує установлене нового заряду політичного на острові, ґарантує жителям безпечність особи і власности та користане зі всяких прав. Всї порти обсаджені Американцями позістануть під їх зарядом та будуть отверті для народів неутральних для довозу всяких продуктів і товарів, крім контрабанди военної. Дотеперішна поліция і суди будуть урядувати і дальше. Мито для кораблїв обнижено з доляра на 20 центів (50 кр. замість 2 зр. 50 кр.).

Здає ся однакож, що межи Американцями а повстанцями на Кубі прийшло до поважного непорозуміня. Звязь межи обома арміями мала дійстно устати а ґен. Шафтер каже, що не дозволить Кубанцям війти до міста Сантхаґо. Повстанці вибрали свого проводиря Кастілля ґубернатором провінциї, а Американці хотять здає ся утворити раду народну з місцевих жителїв. Кастілльо має бути з того дуже невдоволений і незадово готово ще прийти до збройного конфлїкту межи повстанцями а Американцями.

Повстанці на Филипиньских островах обступили в силї 50.000 людий місто Манїлю і готові взяти місто приступом. Проводир їх Аґінальдо завізвав ґубернатора Авґусті, щоби він піддав ся. Авґусті відповів, що буде ставити опір до послїдної хвилї, хоч не має надії на побіду.

Новинки.

Львів дня 20-го липня 1898.

— Іменованя. Судовими ад'юнктами іменовані авскультанти: Мар. Фонтана для Ярослава, Стан. Малї для Рогатина, Зин. Лукавецкий для Городенки, Тад. Пирожиньский для Угнова, Мар. Квасневский для Гусятина, Йос. Добія для Нижанкович і Ів. Масляк для Буківска. — Дїйстними учителями іменовані суплєнти: Йос. Бельский з ґімн. в Подгуржу до ґім. в Яслї, Кар. Бобжиньский з ІІІ ґімн. в Кракові до ґімн. в Бохни, Алекс. Демкович з V ґімн. у Львові до ґімн. в Новім Санчи, Адр. Добряньский з ґімн. в Бучачи там-же, Лев Дольницкий з руской ґімн. у Львові до руских паралельок в Коломиї, Алекс. Фурманкевич з ґімн. в Бережанах до ґімн. в Сяноцї. Ром. Гамчикевич з ґімн. в Бохни до польской ґімн. в Перемишли, Клим. Глїбовицкий з ґімн. в Тернополи до руской ґімн. в Перемишли, др. о. Стеф. Юрик з V ґімн. у Львові для тоï-ж ґімн., Аполин. Мачуґа з ґімн. в Яслї для ґімн. в Ряшеві, Іґн. Маєр з ґімн. св. Яцка в Кракові до ґімн. в Бродах, Жиґм. Павлиш з ґімн. в Тарнові до ґімн. в Бродах, Вікт. Погоржельский з ґімн. св. Анни в Кракові до ґімн. в Тернополи, Петро Ржепнїйский з ґімн. в Дрогобичи до ґімн. в Тернополи, др. Март. Сас з реальної школи в Кракові до ґімн. в Бохни, Ант. Сїницкий з IV ґімн. у Львові до руских паралельок в Коломиї, Мих. Сивак з реальної школи в Кракові для ґімн. в Коломиї, Стан. Собіньский з ґімн. св. Анни в Кракові до ґімн. в Вадовицях, Стан. Шимала з IV ґімн. у Львові в тій-же ґімн. і др. Конст. Войтїховский з IV ґімн. у Львові до ґімн. в Стрию.

— Перенесеня. П. Міністер судівництва переніс судових ад'юнктів: Бол. Литиньского з Угнова до Бучача, Ом. Клюка з Городенки до Рогатина і Мар. Мисиньского з Нижанкович до Тернополя.

— Є. Е. п. Намістник ґр. Пінїньский — на основі §. 7. а) закона з 5 мая 1869 В. з. д. ч. 66 і на основі міністерского розпоряджепя з 28 червня 1898 В. з. д. ч. 106 — відняв виходячим у Львові часописям Przyszłość і Jüdisches Volksblatt (обом жидівским) і зголошеній у Львові часописи Naprzód почтовий дебіт в цїлім окрузї, де заведено стан виїмковий, і рівночасно видав заборону ширеня сих часописий в згаданім окрузї.

— Стипендию на наукову подорож до Італиї і Грециї на лїтний піврік 1898/9 року шкільного надав п. Міністер просьвіти ґр. Біляндт професорови ґімназиї в Бродах Петрови Скобельскому і професорови ґімназиї в Бохни Вікторови Артурови Шмідтови.

— Низша ґімназия державна в Черніецях оголошує перше свое справоздане за рік 1897/8. Заведене числило 238 учеників звичайних і 7 надзвичайних. Між тими було Німцїв 123 (91 жидів), Русинів 82, Поляків 24, Румунів 8 і иньших 1. Що-до віроісповіданя то найчисленнїйші були жиди, бо було їх 91, відтак католики трех обрядів в числї 77 (римо-кат. 46, греко-кат. 27 і вірмено-кат. 4) відтак ішли православні 61 і вкінци евангелики 9). Православної релїґії учать по румуньски 6 Румунів і по руски 55 Русинів.

— Доповняючі вибори трех членів ради повітової в Бережанах розписала Президия ц. к. Намістництва, а то одного з ґрупи міст на день 29-го серпня с. р. і двох членів з ґрупи більшої посїлости на день 30 серпня с. р.

— Конкурси. Товариство „Шкільна Поміч“ в Коломиї прийме з початком 1898/9 року шкільного 14 учеників руской ґімназиї (з кляси приготовляючої і кляс I—VI) до свого Інститута. Своїм питомцям дає Інститут цїле удержане, ліжко, сїнник, надзір і провід домовий а також і меншу поміч в науцї. Оплата виносить на рік: 2 зр. на інвентар, 1 зр. 20 кр. річну вкладку членьску і місячно 17 зр. а за пране біля 50 кр. — платних кождого місяця з гори. Питомці мусять при принятю виказати ся, що мають при рази змінити біле на постїль, 6 пар біля, 6 ручників, 6 хустинок до носа і 2 пари обуви. Кождий принятий дістає карту принятя, без котрої не сьміє спровадити ся до Інститута. — Зголошувати ся треба до товариства „Шкільна Поміч в Коломиї“ на руки управителя руских кляс ґімназияльних С. Недїльского, до 25. серпня с. р.

Товариство „Шкільна Поміч“ в Коломиї пошукує від 1. вересня с. р. настоятеля до свого Інститута. Обовязки настоятеля суть: а) моральне домове веденє і надзір над конвікторами, за що він перед Видїлом товариства відповідає і від Видїлу інструкциї одержує; б) весь час, коли конвіктори дома, перебувати з ними. За свій труд дістає настоятель мешкане, харч і пране в Інститутї і 5 зр. місячно; надто вільно єму удїляти лекций конвікторам за осібною винагородою. Угода обовязує цїлий рік шкільний, однак вільно з кінцем першого курсу уступити за попереднім двомісячним виповідженєм. Подавати ся могуть абітурненти ґімназияльні і академики до половини (15.) серпня с. р. на руки управителя руских кляс ґімназияльних С. Недїльского в Коломиї. — Від Видїлу товариства „Шкільна Поміч“ в Коломиї, дня 16. липня 1898.

— Садівничо-огородничий курс. Комітет ц. к. галицкого господарского товариства устроює в днях від 8 до 13 серпня с. р. шестидневний садівничо-господарский курс в Станиславові під проводом професора учительскої семинариї о. Ант. Глодзиньского. Курс буде відбувати ся в салях видїлової школи мужескої ім. Мицкевича. Ті, що схотять користати з того курсу, мають зголосити ся письменно в канцеляриї відділу ц. к. Товариства госп. в Станиславові взглядно у пп. Інспекторів окружних для шкіл народних станиславівского і сусїдних повітів. Приняті будуть учителї народних шкіл та практиканти огородництва, що уміють читати і писати. Біднїйші слухачі одержать на 6-дневний побут в Станиславові і на кошти подорожи по 10 зр. після признаня Вп. Відпоручника Комітету, взглядно пп. Інспекторів окружних. Учителї будуть мати безплатний нічліг в мужескій видїловій школї. Проґрама курсу:

— Ти певне один з учеників Ісуса з Назарета; твоя бесїда зраджує тебе.

Але той чоловік горячив ся і кляв ся:

— Я навіть не знаю, о кім ви говорите.

І зараз запіяв когут.

І служниця Мадиянитянка оставши сама з тим сидячим чоловіком, бо слуги пішли до своїх робіт, побачила, що він гірко плакав.

А що она довший час здержувала свої сльози, зaридала також тронута, бо він дивив ся на неї не насьміваючи ся і змішував свої сльози покаяня з єї сльозами любви.

* * *

Она не знала рішеня суду сьвященників. З нагоди-ж Пасхи, всї наставники невільників були на своїх місцях коло дому і она не могла приближити ся до комнати нарад: і рано слїдуючого дня застав єї в нерішимости і в горячковім дожиданю.

А що она ще раз старала ся пересунути ся поміж сторожею, довідала ся, що Галилейця повели до Пилата, римского намістника.

Тоді она рвала на собі волосє як повдовіла женщина; посипала свою голову попелом, а старі невільниці говорили: „Злий дух Беґемот вступив в неї“.

В домі роздавав ся лиш єї плач і нарікання; всьо було спокійне бо передсьвяточні роботи покінчили ся. Нараз Мадиянитянка оперла ся на лікти пораженa віддаленим криком:

„Варрава, Варрава!“

Але она не зрозуміла того крику і другі також не зрозуміли єго.

І коли один з слуг прийшов з міста принїсши пахощі, які можна було купувати лише до першої звізди, она затремтїла і спитала:

— Що стало ся з Ісусом з Назарета?

Тодї слуга відповів їй:

— Єго повели на Голготу, аби розпяти єго між двома розбійниками.

* * *

В послїдні дни Пасхи гадали, що она умерла: але старші жінки киваючи головами, говорили: „Она ще тепла, злий дух не хоче покинути єї тїла“.

Они не знали, що єї душа умирає лише з розпуки, що она не бачила лиця Сина Божого. А коли єї поклали, аби єї похоронити, она пробудила ся і увидїла Сина Божого. То був Він, найкрасший з людий і Він своїм божеским пальцем діткнув ся єї губ і чола.

То був послїдний проблиск єї сьвідомости.

---

1)

Партия гри в кістки.

(З француского — Пр. Меріме.)

Вітрила звисали без руху обвиваючи машти; море було гладке як зеркало, спека аж душила, тишина доводила майже до розпуки.

В морскій подорожи жерела взаїмної забави гостий скоро вичерпують ся. По чотирох місяцях спільного побуту в деревлянім домі довгім на стодвайцять стіп, будете панове знати ся як найлїпше. Коли побачите наближаючого ся першого поручника, будете знати від разу, що розпічне говорити о Ріо де Жанейро, звідки приїздить; відтак о славнім мості в Еслїнґ, збудованім моряками ґвардиї, до котрих належав. По двох тиждeнях у вашій памяти полишать ся єго улюблені вислови, спосіб переставаня в мові, ріжні відтїнки голосу. Присягнете, що коли вимовить перший раз в своїм оповіданю слово „цїсар“, задержить ся з смутком, а відтак додасть цїлком певно: „Колиб ви єго були виділи тоді!!!“ А істория о кони трубача, а куля, котра відбиває ся від муру і пориває з собою торбу з більше як сїмома тисячами франків в золотї і дорогоцїнностях і т. д. і т. д.! — Другий поручник великий політик; кождого дня обговорює послїдне число *Constitutionel*-a, котре взяв з собою з Бресту, або коли зійде з політичних вижин на лїтературу, подасть вам розбір послїдної штуки театральної, яку сам оглядав. Боже милий.... Комісар маринарки умів дуже цїкаву історию. Одушевив нас оповідаючи перший раз о своїй утечи з понтону в Кадиксї, але за двайцятим разом, Біґми, не можна було єго слухати.... А хорунжий, а підофіцири!... На згадку їх балакань аж волосє стає менї на голові. Що-до капітана, то він взагалї найменше нудний зі всїх. Деспотичний командант ховає в собі скриту неприязнь до цїлого штабу. Докучає, часом гнобить, але есть свого рода приємність наклисти єму деколи. Коли має яку немилу для підвластних навичку, має ся якесь вдоволене на вид, що настоятель сьмішний і то трохи покрипле.

На покладї мого корабля офіцири були

Виклади будуть відбувати ся кождого дня рано через 3 години, в понеділок дня 8-го серпня від години 9-ої до 12-ої, а слідуючих днів аж до суботи дня 13 серпня включно від 8-ої до 11-ої; — по полудни кождого дня від години 4-ої до 6-ої практичні демонстрациї і вправи в огороді.

— Братоубийство. Страшний злочин сповнено в Волици, в повіті скалатскім. Микола Цимбаліст випровадив свого брата Стефана, з котрим мав якісь спори о ґрунт, в поле і убив его колом. Тоді закопав трупа і вернув домів, де разом з братом мешкав. Жінка Стефана поставила перед ним миску з їдою, але убийник не міг їсти, так дрожали ему руки. Тоді жінці зараз прийшло на гадку, що Никола мусів зробити щось злого з її чоловіком, на котрого нераз відгрожував ся. Запитала его: Що ти зробив з Стефаном? Певно убзвєс его? Тоді Микола кинув ложку, вибіг з хати і утік до ліса. До сего часу не вернув. Тіла убитого не найдено.

— Страшний випадок. Підчас вправ 10 баталїону піонїрів на Сянї, відбутих в пятницю пополудни, вивернуло ся одно човно, в котрім находило ся 5 жовнірів. Вахмайстер і підофіцир вспіли доплисти до берега, а трех вояків утопило ся. Тїл ще доси не віднайдено. Випадок лучив ся на т. зв. „скруті“, де вода глубока, а струя бистра і рвуча.

— Хитрий пройдисьвіт. З Каменеччини пишуть: Дня 24-ого червня появив ся в Милятинї старім купець. Пішов насамперед до п. Богдана і торгував реальности Милятина нового, котрі мають 40 моргів поля і сїножати та й склеп Kółka rolnicz-ого. Згодили ся за 17 тисяч зр. П. Богдан врадував ся, гостив купця через два днї і їздив з ним в своїм повозї та й показував ему границї. Селяни з Милятина старого і міщани з місточка Милятина нового довідали ся о тім і пійшла чутка за нового дідича. Дідич новий, не могучи вже нїчого більше користати з пана, пізнав ся з одним міщанином і говорив, що буде з его дочкою женити ся. Міщанин утїшив ся, що его дочка стане дідичкою. і також справляв гостину через два днї. Купець позичив ще у него 20 зр., бо нїби не мав дрібних гроший а соток шкода міняти, аби не розлїзли ся. Потім прийшов купець до Милятина старого до крамницї „Просьвіти“ міняти 5 зр. Там були господарі, а він розказував їм, що за дідицтво дав 10 тисяч завдатку а поїде до Львова до контракту, то 7 тисяч має додати; до костела, казав, купить за 600 зр. звін. Один ґазда, що носить ся по шляхотски, пізнав ся з ним, а купець позичив і у него 25 зр., бо не мав дрібних. Потім купець пив з ним цїлий день в коршмі, а переночувавши, хотїв, щоби ґазда завіз его до Задвіря до поїзду, бо поїде до Львова робити контракт з паном. Ґазда відвіз, але на двірци зажадав звернення довгу. Однак купець гроші пропив та й не мав віддати; казав, що пійде до стражника позичити; але ґазда его не покипув а пійшов за ним. Купець прийшов під лїс і далї в лїс драла! Ґазда, видячи, що має дїло з обманцем, догонив его й привів за карк до фірп тай привіз до дому. Там его зревідував, знайшовши при нїм ще 11 зр. і віддав его до суду. По селї пійшов сьміх, що той „дідич“ їздив з паном в повозї та й двох людий ошукав, а тому ґаздї, що у него ночував, полишив „немилих гостий“....

найлїпшими людьми в сьвітї, любили ся як брата, але нудили ся страшенно. Капітан був найлагіднїйший між всїми смертними. Не воркотів — що дуже рідка річ — і все з прикростию давав відчувати свою диктаторску повагу. Однако як довгою видалась менї та подорож, особливо підчас тої тишини, котра заскочила нас на кілька днів перед приїздом до порту.

Одного дня по обідї, котрий ми протягнули о скілько то лиш було можна, зібрались ми всї на покладі, вижидаючи однообразного, але все величавого виду заходу сонця на мори. Одні курили, другі читали по двайцятий раз один з трийцятьох томів нашої сумної бібліотеки; всї позівали. Один з хорунжих, сївши при менї бавив ся, задержуючи як найбільшу повагу, киданем на дошки покладу штилету, котрий кождий офіцир маринарки носить при боцї. То така забава як і инша; іде в нїй о то, щоби конець штилету вбив ся простовісно в дерево. Хотячи піти за его прикладом, а не маючи штилету, попросив я о него капітана, але відмовив менї. Був незвичайно привязаний до того оружия і було би ему прикро дивити ся, що уживає ся его до такої пустої забавки. Колись той штилет належав до хороброго офіцира, що погиб в послїднїй війнї.... Я догадував ся, що зараз наступить оповіданє; що-до окружаючих нас офіцирів, всї знали на память історию нещастного поручника Рожера, тому дуже розумно зробили, що відтягнули ся на бік. Ось яке було більше менше оповіданє капітана.

(Дальше буде).

Господарство, промисл і торговля.

— В Товаристві взаімних обезпечень „Дністер“ прибуло в місяци червни с. р. 4.460 важних поліс на суму 2,414.691 зр. обезпеченої вартости з премією 21.475 зр. 90 кр. Разом отже від початку с. р. до кінця червня с. р. видано 23.596 важних поліс на суму 13,774.548 зр. а з премією 115.805 зр. 85 кр. Попередного року за той сам час видано 20.468 важних поліс на суму 11,978.255 зр. з премією 100.413 зр. 69 кр. Шкід було в червни 68 случаїв, а разом від початку року по конець червня 306 шкід, з котрих 278 виплачено до кінця червня і 17 в перших днях липня; 5 шкід приключивших ся в остатних днях червня находить ся в лїквідациї, а 6 відшкодовань на разі з причин правних вздержано. Сума всїх тих шкід разом з коштами лїквідациї по відтрученю части реасекурованої виносить на власний рахунок 45.406 зр. 35 кр.

Фонд резервовий з днем 30 червня с. р. виносить 83.246 зр. 51 кр.

— Рахунок Товариства взаімного кредиту „Дністер“ у Львові, стоваришеня зарееєстрованого з обмеж. порукою, за місяць червень 1898.

I. Стан довжний:

		Кор.	сот.
1. Уділи членів		48.193	76
2. Фонд резервовий . . .		3.139	30
3. Вкладки:			
а) стан на початку червня	345.021·97		
б) вложено в червни	26.256·50		
в) винято в червни	11.505·21		
позістає з кінцем червня .		359.773	26
4. Кошти спору . . .		82	50
5. Сальдо прц. (побраних) . .		10.022	38
6. Дивіденда належна членам .		825	95
7. Специяльна резерва . .		318	47
Сума .		422.355	62

II. Стан чинний:

		Кор.	сот.
1. Цїнні папери: фонду резервов. . .		2.997	—
2. Позички уділені:			
а) стан на поч. місяця	387.346·06		
б) уділено в червни	23.450·—		
в) сплачено в червни	5.409·79		
Стан з кінцем червня .		405.386	27
3. Готівка в касї з днем 31/6 .		96	33
4. Льокациї:			
а) в щадници почтов. (оборот чековий) . . .		323	74
б) в цїнних паперах . .		400	—
в) в инших інстит. кредит. .		11.215	82
5. Сальдо коштів адмінїстрациї .		1.936	46
Сума .		422.355	62

Членів прибуло 35, убуло 0, отже разом з кінцем червня 1898 членів було 1.207 з деклярованими удїлами 1247 в сумі 62.350 кор.

Стопа процентова від вкладок $5^1/_2$ прц.; від позичок удїлюваних $6^1/_2$ прц.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 20 липня. Розпорядженє цїсарске на основі §. 14 зміняє постанови закона торговельного в §§. 7 і 9 в тім напрямі, що здібність купців з повними правами (Vollkaufmann) в місцевостях, де єсть 100.000 душ, має виносити 60 зр.; в місцевостях з населенєм межи 10.000 а 100.000 душ, що найменше 40 зр., а в місцевостях не більше як 10.000 душ що найменше 25 зр. Друге розпорядженє уповажняє міністра справедливости завести пільги при іспитах судейских.

Вашінґтон 20 липня. Під Сантхаґо де Куба піддало ся Американцям 22.780 іспаньского войска, отже більше як цїла армія Шафтера під сим містом.

Ню-Йорк 20 липня. З Пляйо дель Есте доносять, що іспаньска залога в Каіманеро над заливом Ґвантанамо піддала ся. Американцї вивісили там свою хоругов.

Сантхаґо де Куба 20 липня. Ґен. Мілєс заявив, що вишле безпроволочно войско до Порторіко. Остров сей, скоро буде здобутий, задержать Американцї.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Поручає ся
торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

Найсильнійше, найвисше положене здроєвище сталеве на цїлім сьвітї, найвідповіднїйше заведенє гидропатичне всхідної Европи при устю Дорни до золотої Бистрицї. Сезон від 1-го червня до 30-го жовтня. На послїднїй стациї зелїзничій Кімполюнґ численні оказиї при кождім поїздї. Прогульки до румуньских і угорских місцевостий, возами, верхом і тратвами.

ДОРНА, Буковина.

В новім величавім домі купелевім видає ся після найновійшої системи купелї **мінеральні, сталеві, шлямові, солодові, солянкові і соснові.** Після вимогів науки урядженний відділ гидропатичний посїдає службу виобразовану в клїнїцї **проф. Вінтерніца.** Лїчене **молоком і жентицею.** Проспекта висилає заряд здроєвий. Питаня адресувати до лїкаря здроєвого і купелевого **дра Артура Лєбель.** 32

НАУКУ КРОЮ
і шитя убрань дамских

систематично провадженy, подають в рядї статїй „MODY PARYSKIE" найдешевше і найгарнїйше ілюстроване письмо для жінок.

Кожда з пань запізнавши ся з тими статями, буде могла без помочи кравчинї зробити для себе відповідну туалєту.

„MODY PARYSKIE" коштують квартально лиш 1 злр., піврічно 2 злр., річно 4 злр., а пренумерату належить присилати до Адмінїстрациї „Mód Paryskich" у Львові ул. Личаківска ч. 27.

Ул. Костюшка ч. 5. **Ул. Костюшка ч. 5.**

ФАБРИКА
ШТУЧНИХ НАВОЗІВ

першого галиц. Товариства акцийного
для промислу хемічного
давнїйше
Спілки командитової ЮЛІЯНА ВАНҐА
у Львові
поручає на сезон осїнний
Муку з костий і Суперфосфати
по дуже дешевих цїнах.

Хто би не одержав нашого цїнника, зволить ласкаво зажадати, а по порівнаню з цїнниками инших фабрик переконає ся, що цїни у нас суть в тім роцї найнизші.

Заведено також власну ЛЯБОРАТОРИЮ ХЕМІЧНУ, де кождий замавляючий у нас найменше 10 сотн. метр. навозів, одержить потвердженє дослїдів аналїзи.

Бюро Заряду: **ул. Костюшка ч. 5 партер, ріг ул. Третого мая.** 36

„MODY PARYSKIE"

ДЛЯ НАШИХ ПАНЬ!

Найдешевше і найгарнїйше письмо для жінок, заосмотрене великими таблицями крою і гафтів, додатками повістий і нот, коштує:

квартально . . 1 злр.
піврічно . . . 2 злр.
річно . . . . . 4 злр.

Пренумерату належить присилати до Адмінїстрациї „Mód Paryskich" у Львові улиця **Личаківска ч. 27** або до

Аґенциї дневників С. СОКОЛОВСКОГО
Пасаж Гавсмана ч. 9.

Числа оказові висилає ся на жаданє безплатно.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).